

ପ୍ରକଳ୍ପ

THE WORD OF TRUTH

JULY & AUGUST - 2011

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box.No. 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722.

Vol.16.Jul & Aug-2011.No-4

Published every two months in **Oriya** language for
the Restoration of pure New Testament Christianity

Write for free Bible Correspondence course
in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XVI

KAKINADA

JUL-AUG-2011

ଶ୍ରୀବଣ କରିବା

(Hearing)

କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ, କୌଣସି ଉଡ଼ା ଖବର ବା ଜନରବ ଶ୍ରୀବଣ କରି ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗୃହଣ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ସେହିପରି, ଆଦିକ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଜନରବକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଆମେମାନେ ଅନେକ ବିଷୟ ଶୁଣୁଆଉ, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସାମଞ୍ଜ୍ୟସ ନ ଥିଲେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବିଷୟ, ଶୃତିମଧୁର ଓ ବିନାଶ ଦାୟକ ।

ସର୍ବ ପ୍ରଥମରେ, ଆମେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ (Truth) କଥଣ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମସ୍ତ ଶୃତିମଧୁର ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ । ତେବେ ସତ୍ୟ କଥଣ ? ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, “ସତ୍ୟଦାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ ।” (ଯୋହନ ୧୩:୧୩) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଆମେମାନେ ଗୃହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ପୂଣି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ।” (ଯୋହନ ୮:୩୭) ।

ଆମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ସନ୍ନାତି-ନିୟମ ଶ୍ରୀବଣ ନ କରି, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ତଥା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀବଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ଜିଶ୍ଵର ନିଜେ କହିଅଛନ୍ତି, “ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ, ଏହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀବଣ କର ।” (ମାଥୁର ୧୭:୫) । ଏହୁଁ ପୁଷ୍ପକ କର୍ତ୍ତା ଏହିପରି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, “ଜିଶ୍ଵର ପୁରାକାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ିପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା ଏହି ଶେଷ କାଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ତାହାକୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ

ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।” (ୟତ୍ରୀ ୧:୧-୨) ପୁରାକାଳରେ ଜିଶ୍ଵର ମୋଶା ଓ ବିଭିନ୍ନ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥା କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶେଷ ସମୟରେ ସେ, ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆସମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି । ଏବେ କି ଶେଷ ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ? (ପ୍ରେରିତ ୨:୧୭, ୧୭) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରଣ ଭୋଗୀ, ସମାଧିପ୍ରାୟ ହୋଇ, ମୃତଞ୍ଞୀୟ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଶେଷ ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁକରି, ଆସେମାନେ ଏହି ଶେଷ ସମୟରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆସେମାନେ କିପରି ଶ୍ରବଣ କରିପାରିବା ? ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ୨୦:୩୦, ୩୧ ପଦରେ ତାହାର ଉଭର ଲେଖୁ ଅଛନ୍ତି, “ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଆଶ୍ୟ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଯୀଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟେନ୍ତି, ପୂଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୁଅ । ଏଥନ୍ତିମତେ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

ସତ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବାର ଅନେକ ମାର୍ଗ ଅଛି । ଆସେମାନେ ବାଇବଳ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ପାଉଳ, ପିତର, ଯୋହନ ପ୍ରଭୃତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିପାରିବା । ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଶ୍ରବଣ କରିବାରେ ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୁଝିପାରିଥାଉ । ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଷଣ ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅଛି କି ନାହିଁ ପ୍ରଥମେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧ ଲେଖାଯାଏ, ବେରଯାସ୍ତିତ ବିଶ୍ୱାସାମାନେ “ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୂଣି ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କି ନା ତାହା ଜାଣିବା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସରାନ କରୁଥିଲେ ।” ପୁନର୍ବାର, ସୁସମାଚାର ସମକ୍ଷୀୟ ପୁଷ୍ଟକ, ପତ୍ରିକା ପ୍ରଭୃତି ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିଥାଉ ।

ସତ୍ୟର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଜାଣି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହିପରି କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସରାନ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେଥିରେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମନେକରୁଅଛୁ ।” (ଯୋହନ ୫:୩୯) ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ୨ ତାମଥ ୨ : ୧୫ ରେ ଲେଖନ୍ତି, “ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀର ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ତାହାର ପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପରାକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ଦେଖାଇବାକୁ ଯତ୍ନକର । ବେରଯାରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସାମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି, ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସରାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଥେସଲନୀକି ପରେ ଥିବା

ବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କର ଠାରୁ ଅଧିକ ସୁଶାଳ ଥାଲେ ବୋଲି ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧ ରେ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ିପାରୁ ।

ନୃତ୍ୟ-ନିୟମରେ ବୃଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟଣାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିଥିଲେ । ଜିଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଶ୍ରବଣ କରିଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମିଥିଲା (ରୋମ ୧୦:୧୭) । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଘରୁଆଛି ।

କେବଳ ଶ୍ରବଣ କରିବାରେ ଆୟୋମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ଆୟୋମାନେ ‘ସତ୍ୟ’ ଶ୍ରବଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୁନର୍ବାର କେବଳ ସତ୍ୟ ଶ୍ରବଣ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ସତ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସତ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି ତାହା ଗ୍ରହଣ ନ କଲେ, ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ।

ଆସ, ଆୟୋମାନେ ଶୂଣିବାରେ ତ୍ୱର ହେବା । କେବଳ ଶୃତିମଧ୍ୟର ବିଷୟ ଗହଣ କରିବାରେ ଆୟୋମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନ ପାରୁ । ତେଣୁକରି, ଆୟୋମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶ୍ରବଣ କରି, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି, ଅନୁସରଣ କରୁ ।

- J.C. Choate

ୟାଶୁ - ସେ କାହାର ପୁତ୍ର ?

(Jesus - Whose son is he ?)

ଏହି ଜଗତରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ସଫ୍ରାହରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରିତ ପାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ପଚାରିଲେ, “ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁସମାନଙ୍କର ମତ କଅଣ ? ସେ କାହାର ସଞ୍ଚାନ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କର ।” (ମାଥୁ୭-୨୭:୪୭) : ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ୪୮ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଯାଶୁ-ମରିଯମଙ୍କ ପୁତ୍ର :- କନ୍ୟା ମରିଯମ, ଯୋସେପଙ୍କ ସହିତ ଶାରିରାକ ସମୟ ପୂର୍ବେ, ପବିତ୍ର ଆହ୍ଵାଙ୍କ ଦାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିଲେ । (ମାଥୁ୭-୧:୧୮, ୨୦, ୨୪) । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଛିତା ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାବାଯେଲ ଦୂତ, ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ “ଆଉ ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯାଶୁ ଦେବେ ।” (ଲୁକ୍କ-୧:୩୧) । ଏହି ସ୍ତା, ‘ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା

ମରିଯମ' ନାମେ ପରିଚିତ । (ପ୍ରେରିତ- ୧ : ୧୪) । ମଶାୟଙ୍କ ଏହି ଜଗତରେ ଅବଦରଣ ଜରିବା ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ ସେ ଏକ ମନୋମାତ୍ର କଳ୍ପନା ଥିଲେ । (ଗାଲାଡ଼ି-୪:୪) ।

ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର : - କଇସରିଆ ଫିଲିପ୍‌ପା ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୀଶୁ ଶିଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । “... ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କିଏ ବୋଲି ଲୋକେ କଥଣ କହନ୍ତି ?” (ମାଥୁର ୧୩:୧୩) । ଏହି ପଦରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାନବିକତା ଓ ନମ୍ରତା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ତାହାଙ୍କ ମାତା ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରଧାରୀ ସ୍ତ୍ରୀ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣକରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିକାସ କଲେ । (ଯୋହନ ୧:୧୪) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କହନ୍ତି, ସେ “...ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଦାସରୂପ ଧାରଣ କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲେ ।” (ଫିଲିପ ୨:୬) । ଏବୁ ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭାଷାରେ “...ସତ୍ତାନମାନେ ରକ୍ତମାଂସର ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସେହିପରି ସେ ସହଭାଗୀ ହେଲେ, ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଅଧ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୟତାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ।” (ଏବୁ ୨:୧୪) । ତ୍ରୁଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ନିଖଳ ବକ୍ତି ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର ଶରୀର ରଘୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର :- ଗାନ୍ଧୀଯେଲ ଦୂତ ମରିଯମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପବିତ୍ର
ଆସ୍ତା ତୁସ୍ତ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବେ ଓ ପରିଷରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତୁସ୍ତକୁ ଆବୋରିବ । ଏଣୁ
ଯେ ଜାତ ହେବ, ସେ ପବିତ୍ର ଓ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” (ଲୁଜ୍
୧:୩୫) । ମାର୍କ ସୁସମାଗାର “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁତ୍ରୀଷଙ୍କ ସୁସମାଗାରର ଆରମ୍ଭ ।”
(ମାର୍କ ୧:୧) ବୋଲି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । “..ତୁସ୍ତ କି ମଙ୍ଗଳମଧ୍ୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ୟାତ ?” ବୋଲି
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ, ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଖି କହିଥିଲେ, “ମୁଁ
ସେହି” (ମାର୍କ ୧୪:୨୧) । ପୁନଃର୍ବାର ୨୭ ତମ ପଦରେ ସେ ଆପଣାଙ୍କ ‘ମନୁଷ୍ୟ
ପୁତ୍ର’ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । ‘ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର’ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵରିକର୍ତ୍ତା ଓ ‘ମନୁଷ୍ୟ
ପୁତ୍ର’ ଅଚନ୍ତି ଓ ‘ଜିଶ୍ଵରର୍ତ୍ତ’ (The God head)ର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚନ୍ତି । (କଲସୀ
୨:୯) । ଅନେକ ବାକ୍ୟାଂଶରେ ଯାଶୁ ଖ୍ୟାତଙ୍କୁ ‘ଜିଶ୍ଵର’ ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଏ ।
(ଯୋହନ ୧:୧ ଓ ଏକ୍ରୀ ୧:୮) । ଏହାର ଏହା ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ପିତା
ପରମେଶ୍ୱର ଅଚନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ସଦ୍ଗ୍ୟ ଐଶ୍ଵରିକ ସ୍ଵଭାବ ଓ ଶକ୍ତିବାନ ଅଚନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର :- ଯିହୁଦୀମାନେ ମଣୀଯଙ୍କୁ “ଦାଉଦ ପୁତ୍ର” ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । (ମାଥୁଷ ୨୨:୪୨) । ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରକଟିତ ଭାବବାଣୀନ୍ୟାୟୀ ସେ ‘ଦାଉଦ ପୁତ୍ର’ ବୋଲି ସେମାନେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ୧୯ ଶାମୁଯେଳ

୭:୧ ୨-୧୪ ଓ ଗାତ ୧୩୭:୧୧, ଯିଶାଇୟ ୧୧:୧) । ନୂତନ ନିୟମରେ ପ୍ରଥମେ ଯାଶୁଙ୍କ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । (ମାଥୁର ୧:୧) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ଯାଶୁଙ୍ଗୀଷ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଜାତ” (ଗୋମୀଯ ୧:୩, ୨ ତାମଥ ୨:୮) । ପେଣ୍ଟିକଷ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଯିହୁଦୀଯ ଜନତାକୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର କହିଥିଲା । “ହେ ଭାଇମାନେ, ପିତୃ କୁଳପତି ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆପଣାକୁ ମୁକ୍ତ କଶୁରେ କହିପାରେ ଯେ, ସେ ମଲେ, ପୁଣି ସମାଧୁ ପ୍ରାୟ ହେଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କର ସମାଧୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ତଥାପି ସେ ଭାବବାଦୀ ହେବାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓରସଜାତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକି ଜଶୁର ଯେ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ...” (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୯-୩୦) । ଭାବବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଲା, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଯେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଜ ହେବେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଫଳ ହେଲା । ଯାଶୁ ଏ ଜଗତରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଜନ୍ମି, ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସି, ମଣ୍ଡଳୀରୂପେ ରାଜ୍ୟରେ ରାଜତ୍ତ କରୁଥିଛନ୍ତି । (ଲୁକ ୧:୩୧-୩୩) ।

ଯିଶୁ ଅବାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ :— ମାଥୁର ସୁସମାଚାରର ଲେଖନ ଏପରି ଭାବେ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ, “ଅବାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯାଶୁଙ୍ଗୀଷଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ।” (ମାଥୁର ୧:୧) । “...ତୁମ୍ଭୋରୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ବଂଶ ଆଶାର୍ବାଦ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।” (ଆଦି ୧୨:୩ ଓ ୨୨:୧୮) ବୋଲି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆବାହାମଙ୍କ ଆଶାର୍ବାଦ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍ଗୀଷ ତାହାଙ୍କ ବଂଶରେ ଜାତ ହେବେ ବୋଲି ଭାବବାଦ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯାଶୁଙ୍ଗୀଷ ‘ଅବାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୀତନ ନିୟମର ଦିଆଯାଇ ଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଫଳ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଗାଲାତୀ ମଣ୍ଡଳାକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଅବାହାମ ଓ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମନ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜଣକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।” (ଗାଲାତୀ ୩:୧୭) ।

ଆସ ଆସେମାନେ ସେହି ମହାନ ପିତାଙ୍କ, ମହାନ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ, ନୂତନ ହୋଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ ।

— Roger D. Campbell

* * *

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତମତା (The Goodness of God)

ଉତ୍ତମ ପରମେଶ୍ୱର ଆସମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଗୋପୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “...ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ଦୂଷକୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆତକୁ ଘେନି ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ...” (ଗୋପୀୟ ୨:୪) ।” ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାରୁ, ଆୟୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମକରୁ । (୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୯) । ଆସମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ ଜଗତ ସ୍ଥାପିତ ଓ ଚାଲିଛି ଅଟେ ।

୧) ମାନବ ସମାଜ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । “କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନକଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ବିନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୁଏ । (ଯୋହନ ୩:୧୭) ।” ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅକଥନୀୟ ଦାନ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ, (୨ୟ କରନ୍ତୁ ୫:୧୪) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ ଆର୍ଥିକ୍ୟମୟ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୟ ଯେ ତାହା ଆବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଏହା “ଅକଥନୀୟ..” ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ଆୟୋମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ ଅଟୁ ।

୨) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପକ୍ଷପାତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ । ଗୋରା, କଳା, ଧନୀ, ଦରିଦ୍ର, ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଶିକ୍ଷିତ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଜାର୍ଦ୍ଦୁକ ଅଟେ । (୧ମ ତୀମଥ୍ ୨:୪) । ଶତ ସେନାପତି କର୍ଣ୍ଣଲୀୟଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରେରିତ ପିତର କହିଥିଲେ, “...ଜିଶ୍ଵର ଯେ ମୁଖ୍ୟାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଭୟକରେ, ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ । ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୁଝୁଅଛି । (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୧୩୮,୩୪) ।” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷପାତ ନୁହନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଏହି ସ୍ମୃଗଣ, ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପ୍ରକାଶ କରେ ।

୩) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଓ ତାହାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷତା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତମତା

ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ କରିବୁ ଲେଖନ୍ତି ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵର ଓ ପିତା ଧନ୍ୟ ସେ ଦୟାମୟ ପିତା ଓ ସମସ୍ତ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦାତା ଜିଶ୍ଵର । (୨ୟ କରିବୁ ୧:୧୩) । ଆସମାନଙ୍କ ଉଭମ ପରମେଶ୍ୱର ଆସମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଆ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରନ୍ତି । (୧ମ ପିତର ୫:୭) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, କୃପା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ବିନ୍ଦୁ ଆସମାନଙ୍କ ଗତି କଥା ? ସେ କହନ୍ତି, ଆସେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । (ଏବୁ ୧୩:୫) । କେତେ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟମୟ ଆଶ୍ଵାସନା । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା କି ଆପଣଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆତକୁ ଘେନି ଯାଇଅଛି ? ତାହାଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଆପଣ କି ସଯେହ କରୁଛନ୍ତି ? ସେ ଆପଣକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ, ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ? ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ୍ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ...” (୧ମ ଯୋହନ୍ ୫:୩) । ବନ୍ଧୁ, ଆସମାନଙ୍କ ସର୍ଗାୟ ପିତା ଉଭମ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ତ୍ଵାଷ ସହ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରୁ ।

— Ken Tyler

* * *

ଗିଦିଯୋନ - ଅସମାନ୍ୟ ଯୋଦ୍ଧା

(Gideon - Unlikely Hero)

ଜିଶ୍ରୀଏଲୀୟମାନେ ଅନେକ ଥର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହେବାର କାହାଣୀ ଆସେମାନେ ବାଇବଲରେ ପଡ଼ିଥାଇଁ । ବିଚାର କରା ୫:୩୧ ପଦରେ କୁହାଯାଏ “...ଏ ଉଭାରେ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଲା ।”

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ଅଛି ସମୟ ମାତ୍ର, କାରଣ ସେମାନେ ପୁନଃବର୍ତ୍ତର ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣର ଅନୁଗାମୀ ହେବା ଆରୟ କଲେ । “ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମାତ୍ର, ଜିଶ୍ରୀଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ ତାହା କଲେ, ତହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଦିନୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।”

ମିଦିନୀୟ ଉପଦ୍ରବର ଦଳ ଜିଶ୍ରୀଏଲ ଦେଶକୁ ଆସି ତାହା ଉଛିନ୍ଦ୍ର ସମସ୍ତ ଲୁଟି ନିଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀରେ ଛାଉଣି କରି ଶସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିଜ ଶସ୍ତ୍ରାଦି ବିନାଶ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଜିଶ୍ରୀଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚିବାର କୌଣସି ଉପାୟ,

ମେଷ, କି ଗୋରୁ, କି ଗଧ, କିଛି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ପରେ ଜିଶ୍ରୀଏଲାୟମାନେ ପର୍ବତସ୍ଥ ଗୋହରୀ ଓ ଗୁମା ଓ ଦୂର୍ଗମ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଲୁଚି ରହନ୍ତି । ଜିଶ୍ରୀଏଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରି ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଦୂର୍ବଳ ଜିଶ୍ରୀଏଲ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସହଜ ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ମିଦିଯମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତିକ୍ଷେଣ ଜିଶ୍ରୀଏଲ ସତ୍ତାନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ କୁଦନ କରନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପାର କୃପା ଓ ଶତ୍ରୁମାନ ବହୁ ଦିଶ୍ୟରେ ସ୍ଵରଣ କରାଇ କହିଲେ, “...ଆସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମିସରରୁ ଆଣିଲୁ ଓ ଦାସଗୁହରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲୁ,...ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସେ ରବ ଶୁଣି ନାହିଁ । (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅ:୮ - ୧୦) ।

ତୁମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱର ଜିଶ୍ରୀଏଲର ଉତ୍ତାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଗିଦିଯୋନ, ସେ ମିଦିଯନାୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେଇଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ କହିଲେ, “ହେ ବିଜ୍ଞମଣାଳୀ ଲୋକ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଅଛନ୍ତି ।” (୧୭ ପଦ) । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ହପ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଜିଶ୍ରୀଏଲ ସତ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଦିଯୋନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ତାର କରିବେ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, “...ଦେଖ, ମନଃକ୍ଷି (ବଂଶ) ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ପରିବାର ସବୁଠାରୁ କ୍ଷାଣ, ପୁଣି ମୋ ପିତୃଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସବୁଠୁଁ କନିଷ୍ଠ ।” (୧୪ମ ପଦ) । ଏତେ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣାଙ୍କୁ ଅସମର୍ଥ ମଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ବାଲ ଦେବତାର ବେଦି ଓ ଆଶର ମୂର୍ତ୍ତି ହେଦନ କଟିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଗିଦିଯୋନ, ସେ ନଗରସ୍ଥ ଦଶ ଜଣକୁ ନେଇ ବାଲର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗି ଓ ଆଶେରର ମୂର୍ତ୍ତି ଦିଛିନ୍ତି କଲେ ।

ଗିଦିଯୋନ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବାଲର ଯଜ୍ଞବେଦି ଭାଙ୍ଗି, ଆଶେରର ମୂର୍ତ୍ତି ଉଛିନ୍ତି କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରଖ୍ୟାତି ପ୍ରାୟ ହେଲେ ।

ଗିଦିଯୋନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଶ୍ୱାସନା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଚିତ୍ର ମାରିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଗଲାରେ ଗଦାଏ ମେଷଲୋମ ରଖିବି, ଯେବେ କେବଳ ସେହି ଲୋମଗଦା ଉପରେ କାକର ପଡ଼େ ଓ ସମସ୍ତ ତୂମି ଶୁଷ୍କ ରହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ମୋ ହପ୍ତ ଦ୍ୱାରା

ଜିଶ୍ରୀଏଲକୁ ଉଦ୍‌ଧାର କରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିବି । ତହିଁରେ ସେହି ରୂପ ଦେଲା, ସେ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ସେହି ଲୋମ ଏକତ୍ର ଚିପି କାକର ଚିପୁଡ଼ନେ ଲୋମରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକମାତ୍ର ଜଳ ବାହାରିଲା । ସେତେବେଳେ ଗିଦିଯୋନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ପ୍ରତିକୁଳରେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷୋଧ ପ୍ରଞ୍ଜଳିତ ନ ହେଉ, ମୁଁ ଏହି ଥରକ ମାତ୍ର କହିବି, ବିନୟ କରୁଥାନ୍ତି, ଏହି ଲୋମ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଏହି ଥରକ ମାତ୍ର ପରାକ୍ଷା ନେବାକୁ ଦିଆ, କେବଳ ଲୋମ ଉପରେ ଶୁଷ୍କତା ହେଉ ଓ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଉପରେ କାକର ପଡ଼ୁ । ତହୁଁ ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ରାତ୍ରି ସେ ଗୁପ୍ତ କଲେ, କେବଳ ଲୋମ ଉପରେ ଶୁଷ୍କତା ହେଲା ଓ ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ କାକର ପଡ଼ିଲା ।” (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୩:୩୭-୪୦) ।

ସମ୍ମନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଗିଦିଯୋନଙ୍କ ଆଶ୍ରମ୍ୟମୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବଳ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ଜିଶ୍ରୀଏଲ ଆପଣା ନିଜ ବଳରେ ମିଦିଯୋନାଯ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧାର ପ୍ରାୟ ହେଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି ବୋଧ ନ କରନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାର୍ତ୍ତ ଓ କର୍ମଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତେତିଶି ହଜାରରୁ କେବଳ ଦଶ ହଜାର ରହି, ବଳକା ବର୍ତ୍ତିଶି ହଜାର ଘରଙ୍କୁ ଫେରିଗଲେ । ଏହି ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ଥିଲା । ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପରାକ୍ଷା ନେଲେ । ଜଳ ନିକଟରେ ଆପଣା ହାତରେ ପାଣି ନେଇ ଆପଣା ଜିହ୍ଵାରେ ଚାକୁ ଚାକୁ କରି ଜଳ ପିଇବା ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋନାତ କରି, ଜଳ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ନରଁ ପଢ଼ିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ମନୋନାତ ଲୋକେ ୩୦୦ ମାତ୍ର ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକୌଶଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଗିଦିଯୋନ ସେହି ତିନିଶହ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ଦୂରୀ ଓ ଶୂନ୍ୟ କଳସ ଓ କଳସ ମଧ୍ୟରେ ଦିହୁଡ଼ି ଦେଲେ । ମିଦିଯୋନମାନଙ୍କ ଚାରିଆତେ ଘେରାଇବାକୁ ତିନିଭାଗ କଲେ । ତିନିଦଳମୁଁ ଲୋକ ଦୂରୀ ବଜାଇ, କଳସ ଭାଙ୍ଗି ଭାଙ୍ଗି ପକାଇ କହିଲେ, “...ଖତର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ଓ ଗିଦିଯୋନଙ୍କ ପକ୍ଷ ।” (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୩:୨୦) । ବିପକ୍ଷ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଦଉଡ଼ା ଦଉଡ଼ି ହୋଇ, ଜିଶ୍ରୀଏଲାୟମାନଙ୍କ ଜୟଧୂନାରେ ପଳାଯନ କଲେ । ଜିଶ୍ରୀଏଲାୟମାନଙ୍କ ବିନୟ ହେଲା ।

ଗିଦିଯୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନମ୍ବ ଦାସ । ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ, ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳ ସହ ସାମନା କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି

ସେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ଆମମାନଙ୍କ ଏହି ଅସାଧାରଣ ଯୋଜା, ବିଶ୍ୱାସର ଯୋଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଅଚନ୍ତି ।

- Betty Tucker

* * *

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା

(Calling on the name of the Lord)

ଅନ୍ତରକାଳର ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଭାବବାଦୀ ଯୋଦ୍ଧେଲ କହିଥିଲେ, “ପୂଣି ଯେ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ସିଯୋନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ରକ୍ଷାପ୍ରାୟ ଲୋକମାନେ ରହିବେ, ପୂଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୱାଶର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।” (ଯୋଦ୍ଧେଲ ୨:୩୭) । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗରେ ପ୍ରଥମ ଭାଗ ପ୍ରେରିତ ପିତର ପେଣ୍ଡିକଷ୍ଟ ଦିନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରେରିତ ୨:୨୧ ଓ ଗୋମାୟ ୧୦;୧୩ ପଢ଼ିଥାଉ । ଏହି ବାକ୍ୟାଙ୍ଗକୁ ଅନେକେ ପ୍ରଚାରକ ଭାବେ ଆପଣା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରି, ‘ପାପାର ପ୍ରାର୍ଥନା’ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି । ଗୋମାୟ ୧୦;୧୦ ପଦରେ ଲିଖିତ, “କାରଣ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ମୁଖରେ ସାକାର କରେ ।” ଏହି ପଦ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପାପମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ମାର୍ଗ ଏହା ନୁହେଁ । ପେଣ୍ଡିକଷ୍ଟ ଦିନରେ ପ୍ରେରିତ ପିତର ଯୋଦ୍ଧେଲ ୨:୩୭ ପଦ ବ୍ୟବହାର କଲାପରେ, ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଜନତା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, “...ଭାଇମାନେ ଆୟୋମାନେ କଥଣ କରିବା ?” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭) । ପ୍ରେରିତ ପିତର ‘ପାପାର ପ୍ରାର୍ଥନା’ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନ କହି, “...ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯାଶ୍ଚାଶ୍ଚ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉଛୁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାକର ଦାନ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) ।

“ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର” ଅର୍ଥ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦଉ ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା ଗୋମାୟ ୧୦:୧୦, ଗୋମାୟ ୧୦:୧୩ ଓ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଜୀବନ୍ୟାବଳୀର ପୁଷ୍ଟକ ୨:୩୮ ପଦ ତୁଳନା କଲେ । ପରିତ୍ରାଣ

ପାଇବା ନିମତ୍ତେ ଆମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କଥଣ କରିବାକୁ ହେବ ଜଣି ପାରିବା, “ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯାଶୁଣ୍ଣୀସ୍କ ନାୟରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉଛୁ । ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।”

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟାଂଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀସ୍କ ନାମରେ ତାକିବା ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦୋଳି ଜାଣି ପାରିଲୁ । ଗୋମାୟ ୧୦:୧୦ ଓ ୧୩ ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ସ୍ଵାକାର ଓ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୁଏ ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲୁ । ଏତଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର, ଆଉ ଏକ ଉଦାହରଣ, ତାର୍ଣ୍ଣବାସୀ ଶାଉଳ । ଦମେଷ୍ଟକର ସଲଖ ନାମକ ସତକରେ ପ୍ରଭୁୟୀଶୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପରେ, ସେ ତିନି ଦିନ ଉପବାସ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୫:୯, ୧୧) । କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାରିଲେ, ନିଷିଦ୍ଧତାବେ ଶାଉଳ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀସ୍କ, ହନନୀୟ ନାମକ ପ୍ରତାରକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଶାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଉ, ଏବେ ତୁସେ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛ । ୭୦, ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆପଣା ପାପସବୁ ଧୋଇ ପକାଅ । ତିନିଦିନ ଉପବାସ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସବୁ, ଶାଉଳଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଆପଣା ପାପ ଧୋଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ।

ଭାଇମାନେ, ସତ୍ୟରୁ ସପକ୍ଷ ହୋଇ, ଅସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଲାଗୁ । ଅନେକ ଅମୂଳ୍ୟ ଆତ୍ମା ଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଶିକାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କିପରି ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହେବେ ସେମାନ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଁ ।

- *Travis L. Queter Some*

* * *

ପିତର ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିବା (Peter Walking on Water)

ଏହି ଜଗତରେ ଯାଶୁଷ୍ଟ୍ରାଷ୍ଟ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ମାଥୁଡ଼ ଲିଖୁତ ସୁସମାଚାରର ୧୪ ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାଶୁଜ୍ଞ କୃତ ଦୂଜ ଆଣ୍ୟର୍ୟ କର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଥିଛି । ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୂରୁଷ ଓ ଅସଂଖ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ରାଜ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଅସୁସ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନ କରି ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଓ ଦୂଜ ମାଛ ଦ୍ୱାରା ଭୋଜନ ପରିବେଶ କରିଥିଲେ । (୧୩ ଓ ୧୪ ପଦ) । ସେ ଜନସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ, ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୌକାରେ ଚଢାଇ ଅର ପାରିକି ଉଠାଇଥିଲେ । ସେ ଆପେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତର ହୋଇ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ । (୨୧, ୨୨ ଓ ୨୩ ମାତ୍ର ପଦ) ।

ଏହି ଘରଣା ପରେ ଲୋକେ ଯାଶୁଜ୍ଞର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ତାହାଙ୍କୁ ରାଜା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବଳପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । (ଯୋହନ ୪:୧୪) । ଯାଶୁଜ୍ଞ ଶକ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆୟମାନଙ୍କୁ କି ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଛି ? ସେ ଆୟମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଆମ୍ଲିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ସମର୍ଥ ପ୍ରତ୍ଯେ ଅଟନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ ଯିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିକୁଳ ବାୟୁ ହେଉ ଲହତିରେ ନୌକା ଟଳମଳ ହେଲା । “କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିର ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହରରେ ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ପୁଣି ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲିବାର ଦେଖୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ ତ ଭୂତ, ଆଉ ସେମାନେ ଉଯରେ ଚିନ୍ହାର କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେହିକଣି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରି କହିଲେ, ସାହସ ଧର, ଏ ତ ମୁଁ ଭୟ କର ନାହିଁ । ସେଥିରେ ପିତର, ଉଭର ଦେଲେ, ହେ ପ୍ରତ୍ୟେବେ ଆପଣ ତେବେ ଜଳ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ସେ କହିଲେ ଆସ, ସେଥିରେ ପିତର ନୌକାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲି ଯାଶୁଜ୍ଞ ନିକଟକୁ ଗଲେ । (ମାଥୁଡ଼ ୧୪:୨୪-୨୯) । ପିତର ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଜଳ ଉପରେ ଚାଲି ପାରି ନ ଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଜ୍ଞ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲିବାକୁ ଶକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ।”

ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆସ”, ସେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏପରି ଆହାନ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଆହାନ ହେଲା, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରଷ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋହର କୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଉପରେ ଘେନ, ପୁଣି ମୋ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମୁଁ ମୃଦୁଶାଳ ଓ ନମ୍ରତିର, ଆଉ ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆହାରେ ବାଶ୍ରାମ ପାଇବ । ଯେଣୁ ମୋହର କୁଆଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉଶ୍ରାସ ।” (ମାଥୁଭ ୧୧:୨୮-୩୦) । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆହାନ ଗ୍ରୁହଣ କରନ୍ତି, ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ପିତର କିଛି ଦୂର ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ, ବିଶ୍ଵାସରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ମର୍ଶରେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଆଗେଇ ଚାଲିପାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉପରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଉଠାଇ ସମୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ଆଡ଼େ ଦେଖିଲେ, ଭୟଭାବ ହୋଇ ବୁଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି ଜଗତରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବା ବିଶ୍ୟ ଅନେକେ ଥିଲେ ହେଁ, ଆସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କାଷଙ୍କ ଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଆଗେଇ ଯାଉ । ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ନେବା ବିଶ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଆସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦୂରେଇ ରଖୁ ।

ପିତର ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ ଚିନ୍ମାର କରି କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।” ଯାଶୁ “ସେହିକଣ୍ଠି” ହାତ ବଡ଼ାଇ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ଅଛି ବିଶ୍ଵାସୀ କାହିଁକି ସଦେହ କଲ ?” (ମାଥୁଭ ୧୪:୩୦) । ଆସମାନଙ୍କ ଏହି ଜୀବନରେ ବେଳେ ବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ଉର୍ଧ୍ଵନା ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଉଁ । “ଅଛି ବିଶ୍ଵାସୀ” ବୋଲି ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଉର୍ଧ୍ଵନା କରିଥିଲେ, ସେହି ପିତର କିଛି କାଳପରେ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିତ୍ତାର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପକା । କାରଣ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ତା କରନ୍ତି ।” (୧ମ ପିତର ୪:୩) । ଯଦି ପିତର ଦୃଷ୍ଟି ସମୁଦ୍ରର ଲହାତି ଉପରେ ହୁଇ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତେ, ସେ ବୁଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଆପଦ ସମୟରେ କାହାକୁ ଡାକ ପକାଇବା ଆବଶ୍ୟକତା, ସେ ଭଲଭାବ ଝାତ ଥିଲେ । ଯାଶୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ଉଦାର କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଶକ୍ତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ମୌକା ବାହାରେ ସାହସରେ ପାଦ ପକାଇବା ପିତର ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ମୌକାକୁ ଫେରି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଥର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପିତରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ନୋହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଆସମାନଙ୍କ ଦୂର୍ବଳତା ସମୟରେ ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଇଲେ, ଆସମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବାଚ କରିବେ । ଯାଶୁ ଓ ପିତର ମୌକା ଚାତୁ

ଚତୁର୍ବିଂଶୀଲ ପବନ ବଦ ହେଲା ଓ ନୌକାଟି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ବିଶ୍ୱାସର କର୍ତ୍ତା ଯାଶୁଙ୍କ ଆତେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁ ଆଜ୍ଞାବହତା ସହ ଆସମାନଙ୍କ ଗନ୍ଧବ୍ୟ ପଥରେ ଥାବମାନ ହେଉ । ସେ ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଝଡ଼ ଓ କ୍ଲେଶରୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି, ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ ।

- O.P. Baird

* * *

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ—କେନ୍ଦ୍ର ବିଷ୍ଣୁ (Christ-Centeredness)

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ମଣ୍ଡଳୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ମଣ୍ଡଳାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା । ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପନ କର୍ତ୍ତା । (ମାଥୁର ୧୩:୧୮) । ସେ ତାହା ଆପଣା ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଇ କ୍ରୂସ କରି ଅଛନ୍ତି । (୨୦:୨୮) । ମଣ୍ଡଳୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଏବଂ “...ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ସର୍ବରୋତ୍ତମାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ।” (ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ୧:୨୯-୨୩) । କଲୟାୟିତା ୧:୧୮ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, “ଆଉ ସେ ମଣ୍ଡଳାରୂପ ଶରୀରର ମନ୍ତ୍ରକ ସ୍ଵରୂପ, ସେ ଆଦି, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଙ୍ଗାତ ଯେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।”

ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ କରାଯାଏ । ଆଗାଧନାରେ ପ୍ରଭୁଭୋକ ପାଳନ କଲା ସମୟରେ, ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନଃଜୁବୁଥାନ ସ୍ଵରଣ କରୁ । ଆସମାନଙ୍କ ପାପର ପ୍ରାୟଣ୍ଟିତ ସ୍ଵରୂପ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିବା ଦୟାମାୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃତିଗାନ ଦ୍ୱାରା ଆଗାଧନା କରିଥାଉ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମର ଅଧ୍ୟକାର ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଉ । ବିଶ୍ୱାସର ନେତା ଓ ସିଦ୍ଧିଦାତା ଯାଶୁଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟହିଁ ମଣ୍ଡଳାରୂପ ଶରୀରର ମନ୍ତ୍ରକ ଅଟନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରରୂପର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ, ପାଳନ ପଢନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ, ସମସ୍ୟା ଆଗ୍ରହ ହେବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନହିଁ ଓ ପବନ ଜୀବନ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କେତ୍ରବିଦୁ କରିବାର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅବାଧ ହେବାର ନୁହଁ । ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ତାହାଙ୍କୁ ଦଉ ହୋଇଅଛି । (ମାଥୁତ ୨୮:୧୮) ଯାଶ୍ଵରୀଶ୍ରୀ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଶେଷ ଦିନରେ ବିଚାରିତ ହେବା । (ଯୋହନ ୧୨:୪୮) । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହୁ ହେବା ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରିବ । “ମୃତ୍ୟୁଜନକ ପାପ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକତାର ଆଜ୍ଞାବହତା, ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ନିକଟରେ ତୁମେମାନେ ଆଜ୍ଞାବହୁ ହେବା ନିମତ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଦାସରୂପେ ସମର୍ପଣ କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ତାହାର ଯେ ତୁମେମାନେ ଦାସ ଥିଲ । ଏହା କଥଣ ଜାଣ ନାହିଁ ?” (ଗୋମାଯ ୩:୧୭) ।

ମଣ୍ଡଳୀ ଠାରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟତା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଆପଣା ଠାରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନତା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ବିଚାର କର୍ତ୍ତା, ଅନ୍ତର ଜୀବନ ଦାତା । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନଯାବନ କଲେ , ତାହାଙ୍କ ଦଉ ଜୀବନ ମୁକୁଟ ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରିବା ।

— Leon Barnes

ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରେମ (Truth and Love)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଏପିସୀ ମଣ୍ଡଳାକୁ ଲେଖନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ କରି ମନ୍ତ୍ରକସ୍ତ୍ରରୂପ ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସର୍ବ ବିଶ୍ୱଯରେ ପ୍ରେମରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉ ।” (ଏପିସୀ ୪:୧୪) । ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାରିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରେମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅତୁଳ । ସତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ଏ ପ୍ରେମ ଉପ୍ରାହିତ କରେ ।

ପ୍ରେମରେ ସତ୍ୟ କିପରି ପ୍ରଚାରିତ ହୁଏ ?

(୧) ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ।

(୧୭:୧୭) । ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାର ମନୁଷ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁକରି ଆସମାନେ ସତ୍ୟ ନ ପ୍ରଗାର କଲେ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବେ ? ଏକତା ଠାରୁ ଶାନ୍ତି ଠାରୁ ସତ୍ୟ ଏଥୁକ ମୂଳ୍ୟବାନ । (୧୦:୩୪-୩୫) ।

(୭) ପ୍ରେମରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁ । ବେଳେ ବେଳେ ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁର ଲାଗେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରେ । ଅସତ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସୁଯୋଗ ପାଏ । ସତ୍ୟ ଆସମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରେ ।

(୮) ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ମୂଳାଧାର । “ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣ ପ୍ରେମ ହିତଜନକ, ଛର୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ଆମ୍ବବତିମା କରେ ନାହିଁ । ଅହଙ୍କାର କରେ ନାହିଁ, ଅନୁଚିତ ବ୍ୟକହାର କରେ ନାହିଁ, ସାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ବିରକ୍ତ ହୂଏ ନାହିଁ, ଅପକାର ସ୍ଵରଣରେ କରେ ନାହିଁ, ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ସମସ୍ତ ସହ୍ୟ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସମସ୍ତ ଭରତୀ କରେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଘୌର୍ୟଧରି ରହେ । ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୂଏ ନାହିଁ ।” (୧୮ କରିବୁ ୧୩:୪-୮) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯାନମାନେ ସତ୍ୟରେ ଜୀବନଯାପନ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ହୂଏ ।

— Joe Molone

Which is More Important?

*To help you set and keep your priorities straight,
take the following personal inventory.*

1.Which is more important to you?

- Making sure your dog (or cat) gets fed every day or
- Making sure that your child gets daily spiritual nourishment?

2.Which is more important to you?

- Watching television or
- taking time for prayer and bible study every day?

3.Which is more important to you?

- Speaking out on current political issues or
- Speaking out to help someone understand Bible truth?

4.Which is more important to you?

- The time you spend playing tennis (or fishing, hunting, golfing)
- or the time you spend with your children?

5.Which is more important to you?

- The time you spend adorning your body or
- The time you spend improving the inner man?

6.Which is more important to you?

- What you think of last sunday's sermon or
- What God thinks of your response to the sermon?

7.Which is more important to you?

- The condition and appearance of your house or
- what goes on inside your house?

8.Which is more important to you?

- The preacher speaking to you at the door after worship or
- the preacher speaking to you through the sermon?

9.Which is more important to you?

- The temperature in the church building or
- the spiritual temperature of church which meets in the building?

10.Which is more important to you?

- The number of people who show an interest in you or
- the number of people in whom you show an interest?

11.Which is more important to you?

- The number of people who speak to you at church assembly or
- the number of people to whom you speak?

12.Which is more important to you?

- The appearance of your face and clothes or
- your spiritual image in the eyes of your neighbors?

13.Which is more important to you?

- The salary your children make or
- their effectiveness in sharing the Gospel with others?

14.Which is more important to you?

- The money you have accumulated in the stock market or
- the treasure you've laid up in heaven?

15.Which is more important to you?

- The approval of God or
- the approval of your boss?

- David Sain

Printed Book Only

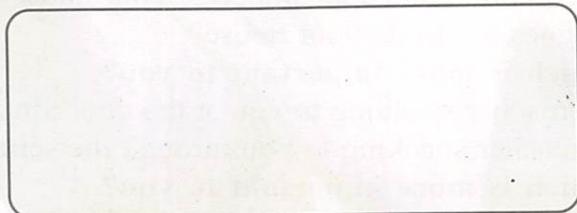
From:

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)